1st November 1957]

VII.—GOVERNMENT MOTION:

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

" That item 5, the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957, be taken up before item 3, the Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill, 1957."

MR. SPEAKER : The question is—

" That item 5, the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957, be taken up before item 3, the Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill, 1957."

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

* (3) THE MADRAS VILLAGE PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1957.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957, and move—

" That the Bill be taken into consideration at once."

The question of Reform and Development of Panchayat Organization has been engaging the attention of this Government for some time past and proposals in that regard have been included in the White Paper on the Reform of Local Administration in Madras State including the Madras City Corporation, which is already before the House. This Bill deals with five specific matters about which Government find it necessary to make statutory changes in advance of the general reform of Panchayat Administration.

The first of these five matters relates to the delimitation of areas for which Panchayats are to be constituted. Prior to the passing of the Madras Village Panchayats Act, 1950, which came into force on 1st April 1951, Panchayats could be constituted for any local area—whether it is a revenue village or part of a revenue village or more than one revenue village. In 1950, an element of rigidity was introduced into this provision. Section 3 read with section 2 (22) of the 1950 Act makes it obligatory to constitute a Panchayat for every revenue village or a hamlet thereof, which was in existence on 1st April 1951 and which is declared by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards as a revenue village. As a result, it is obligatory to constitute a Panchayat for a small revenue village with population just exceeding 500, even though it may be administratively convenient and free from local objection to group together two such villages to form a Panchayat village with a population exceeding one thousand. Another difficulty has also been experienced. The law permits the constitution of a panchayat for a hamlet; but there is no express sanction for the separation of a hamlet of a revenue village for

* Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 22nd October 1957

which a Panchayat has already been constituted with a view to constitute a Panchayat for that hamlet or to group it, with another revenue village for purposes of forming a Panchayat. It is necessary that this element of rigidity first introduced in 1950 should be removed and a flexible provision made as in the present Bill.

The 1950 Act provides for the constitution of Panchayats for every village in the State within a reasonable time. Cases have occasionally arisen (as for instance certain industrial or labour colonies or places of health resort like Courtallam) where the ordinary pattern of Panchayat organization is found to be unsuitable. At the same time, some arrangements have to be made for the civic administration of such areas so as to be adapted to the special conditions and needs of such areas. It is, therefore, proposed to take power for the exclusion of industrial, labour or institutional colonies or health resorts declared as such by the Government from the jurisdiction of Panchayats and for the constitution of Village Committees for such areas on the lines of township committees of Courtallam, Mettur and Bhavanisagar. The provisions made in the Bill will obviate the need for undertaking special legislation every time it is proposed to constitute village committees of a pattern different from the ordinary pattern of Panchayat organizations. In order, however, to ensure that the Legislature retains an opportunity of satisfying itself about the suitability of the special arrangements for civic administration of such areas it is provided in this Bill that a notification constituting a Village Committee in such cases should be authorized by a Resolution of the Legislative Assembly.

The most important of the changes for which provision is made in this Bill relates to the election of Presidents of Village Panchayats. The normal system in all other local authorities is for the members of the governing body to elect the Chairman, or the President, as the case may be. This is so in the case of the Municipalities in the districts, the District Boards, and the Madras City Corporation. This was the case in respect of panchayats also for several decades before 1950. In 1950, it was for the first time provided that the President of a village panchayat should be directly elected by the entire electorate of the village. He became an ex-officio member of the panchayat automatically. Other members of the panchayat elected by different wards of the village were rendered ineligible to become President. Even at that time when this was debated in the Legislature, there was sharp difference of opinion about the wisdom of the proposed change. Experience, during the last six years, has, in the opinion of Government, shown that this was an undesirable change. It is true that numerous instances can be pointed out of directly elected presidents of village panchayats, who have worked the system successfully. This is not because of, but rather, in spite of the system. In such cases, the presidents were usually able and good men, whose leadership was undisputed in the village. Such men would have found place even under the old system. The problem arises only for those villages where there are no leaders at all, or,

1st November 1957] [Srimathi Lourdhammal Simon]

where there are too many leaders, or, where the leaders cannot be described as able and good men. In such cases, the direct election of the President involving, as it does, the entire adult population, brings about a sharp cleavage within the village. It creates faction where none existed before; or aggravates the pre-existing faction. The village being a small area, where every voter knows everybody else, the ill-feelings thus generated last longer than any larger constituencies. The work of the panchayat suffers in consequence; and, frequently, the members cease to take interest in the affairs of the panchayat.

While it must be agreed that no system can be perfect, Government take the view that the old system is distinctly preferable to the innovation recently made. That is why they propose to revert to the normal system.

It is this change which Government consider most important and one which must be carried out in advance of the general reform of Panchayat organization and the constitution of Panchayat Unions. This is necessary because there are over 6,000 panchayats whose terms already extended by two years, will be expiring in the next few months. Panchayat elections have to be held in all districts in order to reconstitute them. Government are anxious that they should be reconstituted under the normal system and not under the system which they consider to be defective.

The Bill also seeks to raise the term of office of members and Presidents of Panchayats from three years to five years. One reason is that a five-year term will enable the members to chalk out necessary programmes for the all-round development of the village and see to the fulfilment of the programmes before laying down their office. An even more important reason is the need to avoid the holding of too many elections in quick succession.

Finally, the Bill makes provision also for a routine amendment to section 112 (2) of the Act. A rule-making power provided in the 1950 Act is proposed to be deleted because it is found to be superfluous.

The Government propose to accept the amendment for referring this Bill to a select committee. The names of the members of the select committee will be submitted in the course of the debate.

I, therefore, move that the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration at once.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

"That the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration at once."

I think there are some amendments. Is hon. Member Sri Palanisami moving his amendment?

SRI N. K. PALANISAMI: Yes, Sir. I move—

"That the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957, be circulated for eliciting public opinion."

Sri M. KALYANASUNDARAM : I second the amendment, Sir.

I am not moving any amendment. Although I had given notice of an amendment, I do not propose to move it since the Hon. Minister herself propose to refer the Bill to a select committee.

Sri K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I am not moving my amendment since the Hon. Minister has agreed to refer the Bill to a select committee.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957, be circulated for 'eliciting public opinion.'"

Sri M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களை, இந்தத் திருத்த மசோதாவை இவ்வளவு அவசரமாகக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமென்ன என்று என்றால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இன்னும் சில தினங்களில் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைப்பு பூராவையுமே பரிசீலிக்கக்கூடிய முறையில் நாம் ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை விவாதிப்பதற்கு இருக்கிறோம். அந்த விவாதம் முடிந்த பிறகு சர்க்காருக்கு சில தெளிவுகள் ஏற்படலாம். அதற்குப் பிறகு இந்த திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால் நலனாக இருக்கும். வரக்கூடிய தேர்தலுக்கு என்ன செய்வது என்று சொல்லலாம். எந்தச் சட்டமும் இல்லையென்பது தற்போதைய நிலைமை இல்லை. நாம் ஒரு 'வாகூமில்' இல்லை. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின் அடிப்படையிலே தேர்தல் நடத்தினால் எந்தவிதமான ஆபத்தும் ஏற்பட்டுவிடாது. தேர்தல் முடிந்த பிறகு நாம் இந்த திருத்த மசோதாவில் ஏதாவது மாறுதல்கள் செய்யவேண்டுமென்றால் செய்துகொள்ளலாம். இது சாதாரண திருத்த மசோதா அல்ல. தேர்தலை நடத்தவேண்டாம், வேண்டுமென்றால், பதவி காலத்தை நீடிப்பதற்கு ஒரு மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால், இந்த மசோதாவின் மூலம் அடிப்படை மாறுதல்களைச் செய்ய சர்க்கார் முயற்சிக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் உயிர் நாடியாக இருக்கக்கூடிய அம்சத்தையே எடுக்க முயற்சிக்கிறார்கள். 1950-வது வருஷத்திய பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் முக்கியமான அம்சம் பஞ்சாயத்து தலைவரை தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரத்தை அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அனைவருக்கும் கொடுத்திருந்தார்கள். மக்கள் கையில் அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் இரண்டு கட்சிகள் ஏற்படும் என்று மந்திரிகள் பயப்படுகிறார்கள் என்பதுதான் இந்த நான்கு நாள் விவாதத்தில் புலனாயிற்று. ஏன் சட்டசபை அங்கதினர்கள் தேர்தலும் மக்கள் கையில் இருப்பதால் 4, 5 கட்சிகள் வந்துவிடுகின்றன. அதற்காக சட்டசபை அங்கத்தினர் தேர்தல் அதிகாரத்தையே மக்களிடமிருந்து எடுத்துவிடுவதா ? இந்த வாதத்தை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. மந்திரி அவர்களின் நீண்ட பிரசங்கத்தில் இதற்கு எந்த விதமான திருப்தி அளிக்கக்கூடிய சமாதானமும் கொடுக்கவில்லை. தலைவர் தேர்தலின் அதிகாரத்தை ஜனங்களிடமிருந்து எடுத்து ஏன் மக்களால் தேர்ந்தெடுத்த பிரதிநிதிகளிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு தகுந்த காரணம் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமையில் இந்த மசோதாவை அவசரப்பட்டு கொண்டுவருவதன் காரணம் என்றால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நல்ல வேளையாக மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடுவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டியில் நாங்கள் சொல்லுகிற திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு மசோதாவை திரும்பி இந்த சபையில் கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களும் கனம் மந்திரி அவர்களும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்

1st November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய கருத்துக்களை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு முன்னுல் வைக்கலாம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டு இப்பொழுது அதிகமாக பேசவேண்டாம் என்று நினைத்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள் ளுகிறேன்.

* **Sri D. S. ADIMOOLAM** : டெப்யூடி ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற திருத் தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பஞ்சாயத்து போர்டு பதவி காலத்தை ஐந்து வருஷமாக நீடிப்பதில்கூட ஆட்சேபணை யில்லை, பொது ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டிய தலைவரை பழைய படிக்கு பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்கள் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், ' டைரக்ட் ' எலக்‌ஷனுக்குப் பதிலாக என் ' இன்டைரக்ட் எலக்‌ஷன் ' மூலம் தலைவரை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று இப்பொழுது இந்த மசோ தாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறுர்கள் என்று கேட்டார். அதைத் தான் நானும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக கிராம ஜனங் களுக்கு ஒவ்வொரு வகையிலும் வோட்டு அளிப்பதற்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் சர்க்கார் சொல்லுகிறுர்கள். அப்படியிருக் கும்பொழுது இப்பொழுது இருக்கும் ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டை அதைவிட நல்லவிதமான முற்போக்குடைய நோக்கத்தோடு மாற்றவேண்டுமே ஒழிய, பிற்போக்கான நோக்கத்தோடு இன்டைரக்ட் எலெக்‌ஷன் மூலம் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று மாற்றுவது சரியல்ல. ஒரு உயர்ந்த நோக்கத்தோடு ஒரு புதிய மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். சாதாரணமாக அந்தக் காலங்களில் ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் எலெக்‌ஷனுக்கு ஒரு வோட்டுக்கு ரூ. 10 கொடுக்கவேண்டும். கடுமையாகப் போனுல் ஒரு வோட்டுக்கு ரூ. 30 கூட கொடுப்பார்கள். ஒரு கிராமத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராக வருவதற்கு ரூ. 500 ரொக்க வசதி இருந்தால் போதும். ஜனங்களிடம் நல்ல செல்வாக்கு தேவையில்லை, அந்தக் காலத்தில் பஞ்சா யத்து போர்டு தலைவராக வருவதற்கு. ரொக்கம் தான் தேவை. ஜன நாயகத்தின் பெயரால் இந்த தேசத்தில் உள்ள வயது வந்தவர்களுக்கு வாக்குரிமை கொடுத்து அரசியல் நடத்தும் இந்த யுகத்தில், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நமது நாடு, நமது உரிமை என்றெல்லாம் ஆக்க உணர்ச் சியை ஊட்ட முன்வந்துள்ள காங்கிரஸ் சர்க்கார், அம்மாதிரி உயர்ந்த லட் சியத்தைக்கொண்ட காங்கிரஸ் சர்க்கார் இம்மாதிரி தவருன முறையில் ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவது வருந்தத்தக்கது. ஐந்து வரு ஷம் என்பது போன்ற ஷரத்துகள் பொருத்தமாக இருக்கிறது. ''ஆப் ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸ்'' மற்ற விஷயங்களும் சரியாகத்தான் இருக் கின்றன. ஆனுல் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இவைகளை இன்னும் தீவிர மாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இப்பொழுது ஆளும் கட்சியினர் கிராமப் பஞ்சாயத்திலிருந்து பெரிய இந்திய சர்க்கார் வரையிலும் ஒவ் வொரு விஷயத்திலும் கட்சி என்ற முறையிலே சில சலுகைகள் எலெக் ஷன்களிலும் மற்ற வகைகளிலும் தரப்படுவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படு கிறது. எந்த நாட்டிலும் இந்த ஊழல்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அம்மாதிரி நம் நாட்டிலும் துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்து ஆக்டின் தொடர்போடு கூடிய ஒரு சமாசாரம்பற்றி நேற்று காலையில் எனக்கு ஒரு தகவல் வந்தது. இப்போது நான்கு நாட்களாக நல்ல மழை பெய்து ஓய்ந்திருக்கிறது. அந்த அடைமழை விடாமல் அடித்ததனுல் இப்போது நாம் எல்லாருமே டல் அடித்து உட்கார்ந்து இருக்கிறோம். அந்த சென்ஷார் மோஷன் வந்தது நம் மாகாணத்தில் ஒரு பெரிய விஷயம். நாட்டுக்கே பெரிய விஷயம். அதை விவாதித்து 205 பேர்களும் இப்போது சோர்ந்துபோய் இருக்கிறோம். எங்களுக்கே இப்படி இருக்கிறதென்று சொன்னுல் அதில் நேரே சம்பந்தப்பட்ட கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கும், சசிவர்ண தேவர் அவர்களுக்கும், மந் திரிகளுக்கும் எப்படி இருக்குமோ ? இந்தநிலைமையில் நான் எதைப்பற் றியும் பேசவேண்டாம் என்றுதான் இருந்தேன். கடையம் தொகுதியில்

[Sri D. S. Adimoolam] [1st November 1957

கீழாம்பூர் பஞ்சாயத்து தேர்தலை ஒட்டிய செய்தி எனக்கு இன்று வந்ததால் அதை முன்னிட்டு இதில் பேசவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எனக்கு வந்தது.

கீழாம்பூர் கிராமத்தில் பஞ்சாயத்து புதிதாக ஏற்படுத்துவதற்காக எல்லா ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டு 1957-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 19-ந் தேதியில் தேர்தலை நடத்தவும் நோட்டீஸ் போட்டாகிவிட்டது. கிராமத்து ஜனங்கள் எல்லாம், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் எல்லாரும் ஒரு நாள் சம்பளம் போனாலும் போகிறது என்று அன்றைக்கு வேலையையும் விட்டு தேர்தலுக்காக பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீசில் வாசலில் வந்து கூடிவிட்டார்கள். நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வந்து அப்படிக் காத்திருந்தார்கள். தேர்தல் நடைபெறவில்லை. என்ன காரணம் என்று கேட்டால் இரண்டு காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் சொந்த காரணத்திற்காக ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியை அணுகி தேர்தலை நடத்த அனுமதிக்கக்கூடாது என்று சொல்ல ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்களும் இங்கிருந்தே தேர்தலை நடத்தவேண்டாம் என்று தந்தி கொடுத்துவிட்டார்கள். இது லோகல் போர்டு இன்ஸ்பெக்டர் முதலியவர்களுக்கே தெரியாதாம். இங்கிருந்து தந்தி பறந்திருக்கிறது. அங்கே தேர்தல் நடக்கவில்லை. ஆடு மாடுகளைப்போல, ஜனங்கள் தங்கள் வேலைகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டு தேர்தலுக்காக அங்கே வந்து கூடி பின்னர் கலைந்திருக்கிறார்கள். காந்தி கண்ட சுதந்திரம் இது தானா ? இது தானா ஜனநாயகம் ? ஒவ்வொரு சின்ன சின்ன விஷயங்களிலும், தன் கட்சி, பிரத்தியார் கட்சி என் கிராமம், இன்னொருவன் கிராமம் என இப்படி காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது கேவலமாக. இது எல்லாம் ஜஸ்டிஸ் கட்சி காலத்தில் சர்வசாதாரணம். ஜில்லா போர்டையே அவர்கள் கலைத்துவிடுவார்கள். அது மாதிரி அந்தக் காலம் தான் இது என்று இவர்கள் நினைத்துக்கொண்டு இப்போது செய்துவருகிறார்கள் எனத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இப்போது சர்க்கார் எது செய்தாலும் அது நியாயமா, சரியா என்று பரிசீலித்துப் பார்க்கக்கூடிய அறிவு கிராமங்களில் அநேகமாகப் பரவிவிட்டது. ஆகவே கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு எதையும் பார்க்கக்கூடாது. நியாயத்தின் அடிப்படையில் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அம்பாசமுத்திரம் கீழாம்பூர் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை எந்தக் காரணத்திற்காக நடத்தவேண்டாமென்று ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் தந்தி கொடுத்தார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விளக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியாக அவர்கள் செய்வது என்று ஆரம்பித்துவிட்டால் ஜனநாயகம் வளர்வதற்குப் பதிலாக சீரழிவை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வேன். இவற்றையெல்லாம் இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டிருப்பதால், பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் என் பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri T. SAMPATH : Mr. Deputy Speaker, I welcome the amendment proposed to the Madras Village Panchayats Act, 1950. While doing so, I desire to make certain suggestions in view of the fact that the Hon. Minister has agreed to refer the Bill to a select committee.

The object of the Government is to form a larger number of panchayats. Under the existing provisions, there are difficulties in the formation of such panchayats. I am glad that section 3 of the Act has been made more flexible now in order to enable the formation of panchayats in portions of a revenue village also. Moreover, it also enables the formation of village committees which are excluded from the panchayat area. The main provision is that which seeks to amend the section relating to tenure of office. Under the existing provisions, the tenure of office is three

1st November 1957] [Sri T. Sampath]

years. By the proposed amendment, this is sought to be extended to five years. Personally, I feel that it is unnecessary. The Hon. Minister stated that in order to chalk out their various programmes and policies, it is better that the term of office is extended to five years. The panchayat problems do not call for a five-year policy and programme. Because, they are simple in character and a three-year period, I feel, is quite sufficient and reasonable. I would like to advance one more reason. If the term is extended to five years, it will lessen the responsibilities of the members. I also feel that in the case of self-governing institutions of this type, more opportunities must be given to all so that they may get their chances in quick rotation. So, I think five-year period will be too long.

As regards the indirect election of the President, I welcome it, because it is in consonance with the election of Chairmen of the municipalities. I welcome it because the present system has got inherent trouble. As pointed out by the Hon. Minister, if there was direct election, it would lead to cleavage and party factions. So, instead of direct election, it may be indirect election. While making this suggestion, I feel that there should also be provision in the Act for the expression of lack of confidence in the President. I think there is provision to express 'no confidence' in the President in the case of other local bodies, and municipalities. There must be a similar provision in the case of panchayats. With these few words, I support the Bill.

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister may reply.

(Sri A. Govindasamy and Sri M. Kalyanasundaram rose.)

DEPUTY SPEAKER: I thought that, in view of the fact the Hon. Minister has agreed to refer the Bill to a select committee, hon. Members may not wish to speak now. If, however, they want to speak, I have no objection. Hon. Member Sri Govindaswamy may now speak. If he could not finish his speech by 1-30, he may continue his speech to-morrow.

* **Sri A. GOVINDASAMY**: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் முறையில் கை தூக்கும் முறையை நீக்கி ரகசிய வோட்டு அளிக்கும் முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கடந்த சில வருஷங்களாக வற்புறுத்தப்பட்டும் இந்தத் திருத்தம் வருகிற நேரத்தில் அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட இல்லாதது வருத்தத்தை அளிக்கிறது. ரகசிய வோட்டுரிமை வந்தால்தான் ஜனநாயக ரீதியில் சுதந்திரமாக ஒருவரை பயமின்றி தேர்ந்தெடுக்க பிறரால் முடியும். இது இல்லாத காரணமாக என்ன என்ன ஊழல்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை எனக்கு முன் பேசிய ஸ்ரீ ஆதிமூலம் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையான தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க ரகசிய வோட்டுரிமையைக் கொண்டு வராததனால் இதை நாங்கள் எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் பிரசிடெண்டு தவறு செய்தால் அவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்குவதற்குப் போதுமான அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவரை நீக்குவதற்கு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை கொண்டுவருவதற்கு இந்தத் திருத்தத்தில் வகை இருக்கவேண்டும்.

[Sri A. Govindasamy] [1st November 1957

விக்ரவாண்டியை அடுத்த ஆசூர் கிராம பஞ்சாயத்து தலைவர் 8,000 ரூபாய் கையாண்டு விட்டார்கள். அங்கிருந்த உதவி பஞ்சாயத்து ஆபீசர் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்ட்டுக்கு தெரிவித்தார். அதன் பிறகு அந்தத் தலைவர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டார். தன்னை தலைமை பதவியில் இருந்து நீக்கப்பட்டதைக் குறித்து அவர் ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்திருக்கிறார்.......

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member may continue his speech tomorrow. The House will now adjourn and meet again tomorrow at 9-0 a.m.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

58. *Notification issued with G.O. No.* 3574, *Revenue, dated* 10*th September* 1957, *constituting the Registrar, Court of Small Causes, Madras, as the Rent Tribunal for the Madras District.* [*Laid on the Table of the House under section* 17 (3) *of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act,* 1956.]

59. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 284, *Law, dated* 30*th August* 1957, *prescribing new forms under rule* 82 *of the Civil Rules of Practice and Circular Orders in Appendix III-B.* [*Laid on the Table of the House under section* 82 (2) *of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act,* 1955.]

60. *The Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill* 1957 (*as passed by the Legislative Council* (*L.C. Bill No.* 2 *of of* 1957).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS